

SUBSCRIPCIO
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuix

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OOROMINAS
REDACCIO Y ADMINISTRACIO
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESA
DARRER FORTY, NUM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.411

BARCELONA, DILLUNS, 16 OCTUBRE DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Petites gloses a un bon article

L'article den Gabriel Alomar, titulat «La idea i la força en el republicanisme espanyol» és un article definitiu. És un d'aquells articles que diu lo que tots pensen, lo que tots voldrien dir, però que ningú té valor o paraula per expressar amb claretat i amb sinceritat. És un article en el que cada hi ha un pensament seu, una emoció seva, una opinió seva, una predestinació seva. És un article d'aquells, en que a l'acabar de llegir-lo no s'exclama: «Molt bé! Admirable!», sinó que s'irradia un sentiment s'acosta un al company de taula i amb veu forta, se li diu: «Ho veu? Llegit? Lo que li deia». L'article den Gabriel Alomar no està bé a les planes d'un diari: hauria de sobreviure a les fulles eteres d'una Història Crítica del nostre temps.

«La crisi del republicanisme espanyol», diu l'Alomar, és el canvi de nucli social que ha sofert l'idea republicana. L'idea republicana ha passat a la classe obrera, com a col·lectivitat que la professi, des de la classe mitja, que ara abans el seu contingut, segons la tradició revolucionària francesa. Aquestes paraules si no són tot l'article, són les paraules definitives. Clar està que en l'article hi ha molt més, però per sentir com a bons els altres conceptes que l'Alomar no transcriu, s'hauria d'entallar una discussió que no portés abans de començar a caminar en terra, a formular el valor precís de l'home com a força i com a idea; a concretar si l'home és fort, quan forma part inconscientment d'una col·lectivitat o quan, tot sol o quasi tot sol, té una idea i se mou per l'idea i viu per l'idea i és el cos que dona sang a l'idea i és l'idea que vivifica i transforma l'idea. De l'home tot sol és l'home fort de l'Alomar, a l'entusiasme den Marx, hi ha un món de diferència: el mateix món que hi ha entre les coses que creuen que l'idea sense nucli és força i els que confessen que la força pot estar en el nucli sense la consciència de l'idea. En aquest punt, l'Alomar i el cronista, para posar d'acord, potser hauríem de discutir una bona estona.

Pera el cronista, no són les minories que senyalava Emerson, les que fixen l'estat d'un país. D'un país, són les majories. Les minories han d'arribar a ésser quasi majories per a ésser poble. Els endopel·lats podran ser una força; els reformistes podran ser l'esperit de tota una època històrica. Però Tolstoy i Gorki i Bakounine, no són Rússia; Tolstoy, fora de Rússia, ont hi hagi homes que no parlin la seva llengua, que no siguin de la seva terra, formaran un esferit cristià, tolstoyà, que a Rússia no haurien pogut fer mai ni la seva acció personal ni les seves doctrines. De la mateixa manera, Cajal no és Espanya; d'igual manera, Alomar no és Catalunya. La discussió de la força de l'idea i l'idea de la força — no són joies de paraules — ens portarien a l'extrem d'un d'aquells admirables diàlegs platònics en que Sòcrates, després de haver preguntat a tots i totes haveríem respost, averiguant tot parlant haver descobert un món de coses noves, que havien meditat l'esperit, que havien posat en clar uns dubtes, però que no havien resolt completament lo que's proposaven resoldre al principi del diàleg.

L'idea i la cosa podran ser una diferència cosa o podran ser una cosa mateixa dintre d'un partit republicà; deixem-ho estar! Lo cert és que dintre l'partit republicà espanyol l'idea ha passat de la classe mitja a la classe obrera. Com s'ha produït aquest fet? Per què s'ha produït? L'Esquerra catalana hauria d'estudiar delingudament aquest problema perquè potser dintre de les agrupacions que la constitueixen hi ha més classe mitja que classe obrera. El cronista voldria que l'Alomar no generalitzés aquest cas extenent-lo a tots els reconcs d'Espanya, sinó que el portés a Barcelona i l'analisés crument. El poble català, com el poble espanyol, necessita no sols d'homos que portin la veu al Parlament o als Municipis, sinó d'homos que portin la veu a tots els actes de la vida. El poble català i el poble espanyol són petits: encara no parlen. Senten, oïden, saben qu'el cor els hi fa mal, però no saben dir-ho.

L'idea republicana no ha començat a tenir un valor real, positiu, ferm, a Espanya, fins avui que per divergències personalistes, que per condemnables debilitats, sembla que estigui en crisi el partit republicà. L'idea republicana ha passat pel moment de passió, d'entusiasme, de lirisme, de totes les idees: cantar «La Marsellesa», posar-se corbates dels tres colors, parlar a cada moment del canvi de règim, sentir lo que senten, segons Lamartine, tots els cors de vint anys. L'idea republicana ha començat a la època d'acció. Aquesta és la diferència. El canvi ha sigut més vist a Espanya perquè l'època de passió, de lirisme, s'havia fet eterna; perquè l'acció ens ha sigut imposada de fora de prompte, sobtadament. La consciència d'aquest salt ha sigut com a tot mitja; puig així com a França aquesta fuatzen el retratament, la fugida de la classe mitja, ha sigut espaiosa, callada, lenta, aquí, a Espanya, a Catalunya, ha sigut ràpida.

Per què? A Espanya els homes no havien sigut mai gaire republicans, com no havien sigut mai gaire monàrquics. Castelar podia portar als seus partidaris a la monarquia de la mateixa manera que Morel hauria pogut portar als seus a la República. La passió era una passió migrada; no era odi al règim: era enveja; no era deliri de grandesa: era afany d'èsser; no era empenha d'homos convulsos: era remor d'esperits descontents. Les il·luses per Espartaco o Narváez; per Cánovas o Sagasta; per Vico o Calvo; per «Machaco» o Pastor, expliquen tota l'ànima del nostre poble.

L'acció optimista vol un cervell pessimista, i un cervell pessimista és un cervell equilibrat. Així sol ja s'explica lo que havia de passar a Espanya al moment en que la passió republicana devingué acció republicana; acció dintre del Poder — única mena d'acció que veien possible! — i no tres pares — i acció fora del Poder —

EL CACIQUISME A L'EMPORDA

Una arcaldada?

Acabem de llegir en «El Autonomista» de Girona que l'arcalde de barri de l'Estartit (Torreella de Montgrí) ha sigut destituït per l'arcalde caciquista de Torreella, Joaquim Mundet, i que aquest ha nomenat per substituir-lo a un amic seu, segons diu el contrari.

Malgrat conèixer aquella terra, malgrat sapègim qui és l'arcalde destituït i qui aquell que'l destituï; malgrat tenir la convicció de que's tracta d'una arbitrarietat ignominiosa, nosaltres volem abstenir-nos avui del comentari; no ens agrada combatre als caciquistes amb les seves pròpies armes, perquè tenim un concepte massa alt de la dignitat de la nostra ploma i de la rectitud de la nostra consciència. Parlar avui, sense conèixer els detalls de la qüestió, d'aquest casquet despreciable que diu que dimiteix quan pugui la República, semblaria un acte de despit i el despit no pot pas produir-se segons què.

Així que tinguem notícies concretes de l'assumpte no parlem i no parlem llargament perquè no tenim pas peis a la llengua; potser alhora arcaldes que amb la seva concupiscència passivista se fan complaïssos de delictes de malversació de cabals i d'actes de poc honrada administració, vinguin a demanarnos clemències i silenci: allavors serà l'home de recordar-hi que de vegades els homes tenen que descuidar-se dels principis de la caritat i de la compassió.

Que no esperi pas consideracions l'arcalde de Torreella; que no's cregui pas que els republicans d'allà són massells i que podrà seguir omenant i injuriat. Quan s'arriba al punt que ell ha arribat és esser covart el no tornarsi i els republicans no en són pas de covats. Ja en pot cometre d'atropells i d'arcaldades, ja els pot perseguir als nostres amics, ja pot rabejarhi escupint bils al damunt de nosaltres, que ja arribarà l'hora de passar comptes i d'exigir responsabilitats allà ont contingui. Ara per ara li agairem que contingui en aquesta actitud de tartarines dictador admetre de Torreella, perquè aquesta és la manera de fer-nos guanyar sense guiar esforços les eleccions municipals.

La martingala lerrouxista

Malament han de veure's els prohoms lerrouxistes el tinglado electoral quan tornen a treure la caixa dels trons, el caputxí solidari. Perquè nosaltres tirem en cara a la Lliga que ja té joia d'una manera vergonyosa an en Lerroux, presentant candidats en tres districtes ont no hi té res que fer, ont les forces de les dretes són tan migrades que la presentació de candidatures dretistes sols pot tenir per efecte posterior la condició de la propera lluita en perjudici dels federals nacionalistes, surs l'«El Progreso» dient que captem vols dels reaccionaris, que tractem d'establir una nova solidaritat amb les forces conservadores.

«El Progreso» falla descaradament a la veritat com ja es veia costum en aquella casa. Lo que volem nosaltres és que totes les forces en lluita's presentin a para descoberta davant del poble, sense cobrir la veritable significació i els veritables intents sota falses apariències. Per això ataquem a la Lliga i a la coalició de dretes, perquè no estem disposats a tolerar mansament que enganyn la ciutat desfrutant el seu reaccionarisme fonamental, el seu odi a les tendències republicanes sota la capa d'un amor a Barcelona i una hostilitat contra'l lerrouxisme que no senten. La Lliga i les demés dretes han montat la seva campanya contra'l federals nacionalistes principalment, perquè saben que'l triomf dels federals nacionalistes fora l'aferrament definitiu dels ideals republicans a la ciutat nostra. I això és lo que no volen i per això, malgrat el seu crit de guerra contra els lerrouxistes, presenten candidats en els districtes primer, quint i seté, ont no hi tenen forces, en benefici exclusiu dels subdils den Lerroux, que podran intentar el copo en el primer i lluitar amb certes esperances de treure les majories en el quint i el seté, ont, sobre tot en aquella, ja les tenen definitivament perdudes.

Si la coalició de dretes se presentés a la lluita com lo que és realment, com un conglomerat de forces reaccionaries per perdre l'hegemonia de Barcelona als republicans, llavors no hi tindriem res a dir si presentaven candidats per tots els districtes. Mes això de sortir amb la guerra als lerrouxistes i ferlos fiescaradament el joc, ajudantlos a que pugnin treure més regidors dels que treuen sense aquesta martingala, és una farsa indigna que no podem passar sense denunciar-la a tot Barcelona.

Com no podem passar tampoc que, amb el caputxí de la Solidaritat, surtin aquests lerrouxistes a baladrejar que ells són l'única barrera oposada a l'avenç de les forces reaccionaries, perquè són els únics republicans sense trampa.

Els lerrouxistes, republicans! Republicans, els homes de la cal i del ciment, els protectors de l'estafa Gonzal de Rivas, els venuts an en Canalejas, els col·laboradors dels partits dinásticos en l'aventura africana, els que han declarat antipatriòtics les dretes vagues! No: el lerrouxisme no és avui un partit republicà. És un partit de negoci i que no més viu pel negoci. Regidors, diputats, tots els que tenen alguna investidura, tots els que han sigut enlairats a algun càrrec públic pels vots de la massa anònima, ho fan servir per a'l seu profit personal, negociant descaradament amb els ideals i amb la sang del poble.

Però la farsa ja ha durat massa. Malgrat l'aixell que'ls donem els reaccionaris, Barcelona escombrarà tant porqueria.

Dr. Serrallach Vios urinaris
1225 y 627, Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9, Jovellanos, 2, 9

LO DE MELILLA

CONSECUENCIAS POLITICAS

Les operacions del Quert repercutiran a Madrid. El govern den Canalejas seguirà la sort del general Luque

Diu «La Epoca» i copiem nosaltres, amb permís del senyor censor:

«El Imparcial» nos tranquil·litzó en dies pasats respecte de las dudas que expusimos acerca de lo que se entendia por Alto Mando en la actual campanya de Melilla. Nuestro colega, dando por válida e indiscutible la doctrina que exponiamos respecto del mecanismo del mando y de la intervención del Gobierno en él, venia a afirmar que el ministro de la Guerra no asumia el de las tropas en operaciones, y por la calidad del testimonio, éste nos pareció tranquilizador.

Mas he aquí que el general Luque, en sus telegramas de ayer, viene a echar por tierra las afirmaciones de «El Imparcial». No sólo no emplea la forma de transmitir a sus compañeros de Gobierno los informes del general en jefe, como era lo razonable, sino que habla de lo que hace y de lo que prepara en funciones de tal general en jefe. Es decir, que nuestras leales advertencias no han servido más que para que se muestre más a las claras la anomalía que se está cometiendo en Melilla, y de que el Gobierno todo se hace responsable.

Está bien. Hasta a eso quiere llevar el señor Canalejas su plana devastadora. Pero conste que eso significa hipotecar la vida del Gobierno, con cuanto esto significa entre nosotros, y en el momento presente, a la suerte de los diversos accidentes de una acción militar difícilísima, y cuyas dificultades se han agravado por venir ella con dos años de retraso, y por no responder a los principios fundamentales con que entonces fué iniciada.

Responsable de ese retraso, el Gobierno quiere tener también la responsabilidad directa y personal de sus consecuencias. Allá vá.

ELECCIONES

SECCIO CÒMICA
S'encarregar d'omplir el redactor de les noves polítiques de nostre confrare local «La Premsa». Amb el sol següent que al·lucina pública, ens dona l'abast:

«En una mesa de un café, en un grupo de amigos, decia un prestigioso político.

La conjunción de las derechas no resulta más que circunstancial para todos y perjudicial a la Lliga y a los partidos gubernamentales, porque se tienen una antipatía tan fundamental como es la diferencia de sus ideas políticas, son incompatibles.

Pero a pesar de ello, a pesar de ser flor de un día hoy, y mañana resultar espigas de una flor para el Gobierno próximo, la encuesta acordada porque proporciona un órgano adecuado a esa corriente de opinión que hoy existe de sentido positivamente gubernamentales.

Entre las masas lerrouxistas se notará gran retraimiento, pero que no se compensará con un aumento en las fuerzas de la izquierda y por consiguiente será sólo una minoría acosa la más fuerte la radical, pero no mayoría; y si todos no se ocupan, preocupan y procuran llevar al Consistorio caps de brot, estamos perdidos, porque los que hoy mandan deben mandar y mandan porque no hay quien se oponga a ello.

La unión de la U. F. N. R. es aparente, porque el objetivo de los antiguos elementos republicanos es aniquilar a Lerroux y el de los nacionalistas anular a la Lliga, sin que uno u otro, o por su culpa, por su grandísima culpa cumplan si no su cometido con sus deseos.

Al presentar las derechas candidatura por todos los distritos, perjudican a la izquierda, de lo que tendrían derecho a quejarse si tuvieran autoridad para negar a la Lliga un pequeño margen de pasión partidista, lo que no pueden negar hasta por sus antecedentes, y podrán hacerlo si en sus campañas hubiese habido un poco más de desinterés, de comedimiento y de patriotismo, pero para quejarse hoy no tienen otro título a invocar que las conveniencias de partido, y entre enemigos jamás se atendió a las conveniencias particulares del contrario.

Creo, decia, que el próximo ayuntamiento estará constituido por 14 ó 15 concejales de las derechas, 10 de la izquierda y el resto de los radicales.

Resumen, que la política catalana se atueva cada día más y que cada día se irá haciendo más la conjunción del partido republicano catalán con el partido republicano español, y en cuanto a los elementos de la derecha cada día caen por una pendiente con velocidad uniformemente acelerada hacia el gubernamentalismo, si algo imprevisto no altera la orientación de las corrientes políticas actuales, siendo la causa el que se está perdiendo cada día más el sentido particularista catalán (1).

ENTRETENIMENT
Altres cop circulen per la premsa local llistes de presesos candidats de l'Esquerra catalana en les eleccions vinentes.

Aquestes llistes són fantàstiques i no tenen cap fonament seriós.

La qüestió de les persones que han de figurar en la candidatura federal nacionalista encara no ha sigut abordada.

LES DRETES
Segons «Les Noticias», la coalició de dretes presentarà 18 candidats, és a dir, candidatura plena.

D'aquests candidats n'hi hauria 10 per a la Lliga i 8 per les altres dretes.

LA CAMPANYA DEL RIF

COM NE PARLEN ELS MATEIXOS AFRICANISTES

Ja no són sols els enemics de l'aventura marroquina els que's mostren concisos y alarmats davant el rebrotar de la guerra. Fins els mateixos partidaris de l'acció militar, fins els més entusiastes y bàlids africanistes comencen a sentir inquietuts. Végense els fragments que d'«El Imparcial» y de «La Tierra» (o sigui «El Mundo»), publicuem a continuació:

Diu «El Imparcial»:

«Hasta la emoción producida en el ánimo de las gentes por los últimos combates del Quert para que el simple anuncio de reanudarse la ofensiva lleve la expectación a sus extremos límites; pero si algún elemento emocional faltaba, nos lo ha proporcionado el telegrama en que se da cuenta de la posterior agresión rifeña, y más que el telegrama oficial, exageradamente conciso, los relatos particulares, que dan la medida exacta de la enorme gravedad del problema. El ataque nocturno a las tropas del coronel Tomaseti, después de un día de terrible bombardeo en que la harca fué fuertemente castigada, hizo pensar a los menos reflexivos en las dificultades de la campaña. La última agresión de los rifeños al campamento de Imarulen ha causado una impresión definitiva. No estará bastante justificada con todo esto la honda preocupación que por todas partes se observa?»

Essa opinió que, com escribim dies pasats nostre colega «El Liberal», està any solars, té, feneu pensat, tota su confiança en los elementos combatientes; pero nos parece que, en lo sucesivo, van a ser mayores sus exigencias con los elementos directores y con el gobierno. Una referencia oficial exagerada o prematura puede ser funesta. Es preciso que los partes de la guerra se escriban con mano de plomo, que la referencia se revista de una austeridad tan grande como la guerra misma, en que la austeridad de la muerte lo acompaña todo como la sombra al cuerpo. Más útil que el anuncio de nuevas victorias, que siempre llegarán a tiempo para nuestro júbilo, será manifestar siempre viva en la conciencia de los ciudadanos la realidad, tantas veces exagerada, de las dificultades del problema.

Se ha abusado de nuestra resistencia emocional con fáciles entusiasmos. Si el caso se repite, aplique sin vacilar el gobierno la más severa censura a esos telegramas; táchelos, recatéstelos al comodísimo público; nadie se quejará de esa inesperada privación de la anomalía constitucional vigente.

Diu «La Tierra»:

«Pero vamos a cuentas, queridos lectores. ¿No dijo yo ayer en mi modesto artículo, en las pobres observaciones de un profano aficionado a estas cosas de la Milicia, que no tenía palabras para ensalzar el valor, la audacia, la tenacidad de aquellos soldados? Pues hoy digo más. Y es que la primera parte de la operación del 7, a cargo del general Orozco, fué felicísima, y que el combate nocturno dirigido por el general Luque, no pudo ser más glorioso. Que los moros tuvieron ocasión de vengar bien el descalabro que el general de brigada les había causado, y que el mismo general Aldeve, que no es muy simpático a la guarnición de Melilla, después de las operaciones del día 7 ha subido en amor y simpatía con los suyos.

Si así parlen y tals coses diuen els mateixos africanistes, als enemics de l'acció militar espanyola al Marroc ja no's cal afegir gran cosa més.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ACTUALMENT

EXPOSICIO Y VENDA

Catifes

Tapisseries

Cortinatges

OCASIONES EXCEPCIONALES

Catifes - Cortinatges - Mobles

Làmpares - Stors - Visillos - Tapets

Colxes - Flassades - Edredons

Estufes, etc., etc.

Grans reduccions de preus durant els dies d'Exposició

L'homenatge a l'Enric Morera

La ciutat aplaudeix y aclama al mestre Morera. — Entusiasme a la Plassa de Catalunya y al Palau de Belles Arts. — "Els Segadors!" Sopar de trescents cuberts

AL MATÍ

El festival de Sardanes

A les onze del matí, hora senyalada per començar el festival de sardanes, a la plassa de Catalunya no hi havia gaire concurrència. Després el públic anà augmentant, fins que a quatre d'una era tan nombrosa la concurrència que feia veritablement impossible transitar per l'espaiosa plassa.

L'entusiasme dels cobles havien d'executar les sardanes s'obria tocant a l'entusiasme dels cobles centrals, en el quartet S. O., d'espallades a la Mollon Dorca. Les fustes claven, revestides de fillette y palmers, presentant un aspecte simpàtic y agradable a la vista.

A les onze en punt començà l'audició de sardanes, la qual anà a càrrec de les cobles de Sureda y d'Arco, que executaren un repertori exclusivament del mestre Morera.

Quan les primeres notes de les sardanes se lloren a l'espai, se formà tot seguit un grup de rodons d'entusiastes que puntejaven la bella dansa. A mesura que'l matí avançava se feia quasi impossible ballar, tant pel sol roent que queta, com per l'atipament de persones que hi havia a la plassa de Catalunya.

No obstant les ballades continuaren sense interrupció fins a la tocadeta de la tarda en que finí el programa.

Ovació an en Morera

Eren quatre d'una quan uns joves sardanistes se fixaren amb la presència de l'Enric Morera que's trobava en una taula de la Maison Dorée, junt amb els amics Casademont, Robert y altres. Veuient y dirigint-se ell, fou tot un. L'ovació que's féu al mestre fou estrepitosa. Els que aplaudien y victorejaven se l'endugueren a viva força pels carrers de Catalunya enllà fentlo passejar per entremig de la multitud, que, entusiasta de l'aplaudiment.

A LA TARDA

El festival de Belles Arts

Poques vegades havíem vist el Palau de Belles Arts tan ple y tan brillant com ahir a la tarda. El festival havia de començar a les quatre de la tarda y en aquella hora ja no era possible trobar un seient disponible. No sols no hi havia ont seure, sinó que amb prou feines s'hi podia estar dret en un racó, perquè l'aglomeració de gent ho privava.

Quan en Morera, junt amb la seva distingida esposa y fills y acompanyat d'alguns individus de la Comissió organitzadora y de alguns amics, feu la seva entrada al palau presidencial, esclatà una ovació xarrodora.

Seguidament començà el festival, segons l'ordre del programa que ja publicàrem.

El Palau de Belles Arts, durant l'acte, presentava un hermos cop de vista. Ple de llum, amb formigues de gent y amb les banderes de les societats adherides, penjades a la galeria, era una nota de vida y de color que omplia l'edifici.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

L'execució del programa

L'entusiasme que de tots els cors brollava, s'encomanà als cançons, que interpretaren les diferents obres d'una sobria manera.

Tant "Els Pescadors", de Clavé, com "Salutació", d'Empordà, de l'homenatge, obtingueren una ovació inefable, però allò que l'entusiasme desbordà fou en "El himne a l'arbre fruiter", d'hereu Ricart y "Sota de l'olme". El mestre Morera en mitjà d'aplaudiments delirants agafà la batuta y dirigí "L'Empordà" y "Sota de l'olme".

Els mestres Millet, Casademont y Noví, que conduïren a l'èxit de l'homenatge, foren aplaudidíssims, així com també'l mestre Gubern, per la seva feia improvisació sobre un tema de Morera. Els cors infantils de l'Orfeó Català y els del cor infantil "Mossèn Cinto", molt ajustadament cantaren l'Àrt, art cavalleres, del mestre Morera.

L'Esbarri Català de Dansaires y l'Esbarri Folk-lore de Catalunya prengueren part amb força lluminosa a l'homenatge.

Les entitats corals que hi prengueren part foren nombroses y per no caure en l'omissió d'algunes d'elles, no n'esmentem cap.

La festa, en fi, baix el seu punt de vista artístic, fou un immens èxit, digna del nostre gran Morera. Els cantaires acabat l'homenatge, entonaren l'himne nacional "Els Segadors", que foren escoltats drets y rebuts pel públic amb grans aplaudiments.

Salutacions

Durant l'acte anaren a saludar al mestre Morera, quedant-se alguns en el palau i alguns a l'exterior, qui donà la salutació de l'alcaldia, en Mitjà, en Morales, en Juncosa, en Puig d'Aspre, l'Apel·les Mestres, en Roca y Roca, en Massó y Torrents, en Puig y Cadafalch, en Cassà Casademont, en Guimerà, en Conrat Roure y molts altres el nom dels quals no recordem a l'escriure aquestes ratlles.

Donaren una nota simpàtica a la festa, els nois del cor infantil "Mossèn Cinto" que a l'acabar d'executar el número que tenien assignat en el programa, pujaren al palau presidencial per a entregar rams de flors al mestre Morera.

An en Guimerà

Quan el mestre Guimerà entrà a saludar an en Morera, tothom se posà de peu dret, victorejant y aplaudint. Després quan abandonà'l Palau de Belles Arts, se repel·l'ovació.

Vicaria en Guimerà—deia un.

Les ovacions an en Morera

Quan el conjunt de cors hagué cantat "L'Empordà", se tribuà una grossa ovació al mestre Morera, el qual se vegé obligat, com ja diem en altre lloc, a agafar la batuta per dirigir als corsistes en la repetició.

Però quan l'entusiasme fou delirant, sigué al final de tot, a l'acabar l'execució de "Sota l'olme", per tots els orquestristes boix la batuta del mestre Millet. El públic, dret, no's cansava d'aplaudir, els orquestristes, ells amb els papers y ells amb els mocadors, grats de cara al palau presidencial, gaudien entusiasta y carinyosament al mestre Morera. L'ovació durà llarga estona. Quan en Millet prenia de nou la batuta per donar-nos el bis, el públic prorompí en crits demanant l'autor, y en Morera, acompanyat de alguns individus de la Comissió y el quefe dels urbans senyor Ribé, no pogué per menys que travessar entre visques y aplaudiments la gran nau atapeïda de gent per anar a dirigir als orquestristes.

Arribat a l'entramat el mateix Millet l'abassà y el públic altre cop repel·l'ovació, la qual d'una manera, si hi cab, més delirant y entusiasta la repetí a l'acabar-se'l bis de l'execució.

"Els Segadors!"

Ja tot estava acabat. Però el públic y els orquestristes sentien córrer, més que mai, l'entusiasme per les seves venes.

Tothom estava dret per anarsen. Però uns quants dels assistents junt amb alguns orquestristes, començaren a cantar "Els Segadors". Com un reguero de polvorera s'encomanà a tots els assistents l'ansia d'entonar l'himne patriòtic y al cap de pocs instants tot el Palau de Belles Arts s'abrandava en entusiasme per la cançó de les nostres reivindicacions patriòtiques.

El bon cop de fals resonava potent, majestàtic, com en els primers temps del renixement de nostra terra. Y aquell crit de protesta anava barrejat entre els aplaudiments y els crits de Visca Catalunya d'una multitud entusiasta.

Quan les banderes foren deslligades, quan l'immensa generació d'assistents abandonà el local, l'ovació, l'entusiasme repercutí al carrer.

A la sortida

L'Iglesias, acompanyant an en Morera, sortí de Belles Arts a dos quarts de vuit del vespre.

Al passeig de Pujades era esperat per una grossa gentada que novament l'aplaudí y ovacionà, quan amb el cotxe de l'Ajuntament s'allunyava.

Els crits de Visca Catalunya! Visca en Morera! Bon cop de fals, se repel·l'en.

Al lluny se sentí un que cridava, essent contestat per tothom: Abaix en Barro!

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

Entre les banderes que hi vegerem, recordem les següents:

En l'entramat y servint de doser a un bust del mestre Morera, la de Catalunya Nova, la qual tenia a la dreta la de l'Euterpense de Chors de Clavé y a l'esquerra la de l'Orfeó Català. A la galeria hi havia les de les següents entitats: C. N. R., Centre Moral y Instruïda de Gràcia; L'Orfeó del Prat; Joventut Vileta, Amics Tintorer, La Perla Agnès, La Viola Barcelonina, La Alaba, de Badalona; La Llanterna, de Terrassa; La Violeta, La Minerva, La Paloma, d'Esplugues; L'Unió, de Hostafrancs; La Palma, La Palma de Catalunya; Nova Amicitia, Joventut Catalana, de Sant Andreu; La Gineta (chor infantil), Orfeó de Sant, Ateneu Integral de Barcelona, C. A. de D. del C. y de l'I. Orfeó Barcelonès, Orfeó Montserrat, d'Esbarri Català de Dansaires, Casino de Sant, Orfeó Nova Catalana, Orfeó Gracienc, Orfeó Canigó, Lliga Regionalista de Gràcia, Família Provençal, Escola Orfeonista y altres.

BENVINGUT SIA!

PEL RETORN DEN MORERA

Mirèu! Ja ha arribat Ve piè de joventut! Mal fat ens el ve pendre! La nostra sort l'ha dut! Mormoreant la mar ses himnes de misteri, mentre a l'artista excel·lent rendia's ses imperi tot reprimint ses lres com un lleó sotmès, la nau que'l bressolava vers nostra platja ha emprès.

El temps no l'ha envellit. Retorna amb la mirada valenta d'altres forns, serena, assegada de popular victòries, de renadus llors! D'un ànima ruberta de somnis falaguers!

Aquí t'heu, oh flors! D'en terme a l'anyoransal Col·lortes no estigues, que apunta la bonansa Del qui, amb ses fresques notes, de plè us feia estremir, l'inspiració capd'heu de tornà a gaudir!

Ancells que desde'l nif el seu cant admiràveu y amb reflets gentils contents el barrejava: l'espai que us extasia, per un instant deixeu: no oia altra vegada sonar la seva veu?

No oia de nou pujar la melodia noble nascuda y mare emensa del cor del nostre poble? del cor que'l Mestre encén? del cor ont el reviu? del que en sa absència es tomba y, ont, sentit, tot somriu?

Ell els Brassos oberts, partí a l'altra bandada del sant amor a l'Art sentint la flamarada. Mes creu tothom en l'Art? Oh! com abunda, al món, que, ufa de suficiència, no sab llegir en un front! Veient que ningú acompanya la seva mansió estreta, té per mancats de seny el músic, el poeta, aquell que amb el pinzell roba secrets al sol, tot el qui, nat amb ailes, frísseu empen el vol!

Mes tu'l coneixes, Patria! Tu't mires en son rostral Procura que ell no's trobi gaire sota'l teu sostre! L'estimaràs! La mare fins aima's fills seus! Y tu no estimaries un fill ungit dels deus?

Jovent somniador que'l Mestre demanaves tu, recent-nat planter que'l jardiner ploraves tement no tornà a veure'l y bel veté aquí! Ja brillà per vosaltres un altre dematí!

Ja llum en el nostre cel, com iris d'esperansa, el geni creador de cançons de deslluransa. Que vibrin ses tonades! Feu vostres ses cançons! Perdeu-los com un núvol pel lluny dels horitzons, y que per tot el món, dunt compte del nou dia, rediguin el seu nou onades d'armonia!

Barcelona, 15 octubre 1911.

S. GUANYABENS

En Morales Pareja s'adhereix cordialment a la festa, y brinda per la patria de l'Art, que es el món; per aquest racó de terra ont ha nascut en Morera, y per l'artista, el millor dels sentiments. (Ovació.)

L'Ignasi Iglesias comença a parlar, entre grans aplaudiments. Diu que'l goig que sent podent representar el Municipi en aquest acte, li paga totes les amargors que li sentit a l'Ajuntament.

Jo no soc pessimista, a pesar de la trista sort que tenim els artistes en aquest país. Per això jo dic que en lloc de la terra se troba tan bé l'artista com a la seva terra. Els homes han de treballar entre's seus germans, que's entendran millor que's estranyos.

Y això més aquí que en lloc. Perquè'l nostre poble es bo y sent les obres grans. Si no, diguem, quínta acte de multitud ha fallat, amb tal que l'hagi inspirat un pentiment generós?

Lo que hi ha es que després dels homenajes, ve'l desencorajament, perquè la gent que hauria de instruir y construir, se aturà a la ironia y la, sobre tot, a la broma barcelonina que tant de mal ens ha fet. Ara mateix recordo que un periodista, feu l'infàmia de protestar, així que arribava

en Morera, perquè se li posés cap obra al Liceu. (Aplaudiments.)

Doncs jo m'atreveixo a dir, contra això, que l'Ajuntament de Barcelona farà per en Morera lo que deu fer: Barcelona que tant útils protegitx, deu cuidar-se de posar el pé a taula del músic, per que ell ens doni obres de serenitat y d'alta inspiració.

Jo us dic, amics Morera, que això serà un fet, y vos podreu y devereu aleshores, cantar les coses grans, dignes del vostre nom: la llibertat, l'amor, la justícia, l'amor a l'humanitat, però en català, perquè com més a la catalana ho cantarem més el món ens escoltarà. (Gran ovació.)

Seguidament en Morera s'aixecà, ressonant una forta ovació. Digué que no podia fer un discurs perquè les fortes emocions rebudes durant el dia, no li permetien fer-ho. He vingut ja a Catalunya perquè l'anyorava, perquè foc de aquí, en cap lloc me trobava a casa. Agraeixo a tots l'assistència aquí y als demés llocs en que se m'ha homenajat. Y res més, perquè res més podria dir. Voldria abraçar-vos a tots; com no es possible, abraçar en vostra representació a l'Iglesias.

Ho fa, en mitjà d'una gran ovació, després de la qual acabà l'acte, que resultà ple de patriòtic entusiasme.

L'ensenyansa professional a Catalunya

El nou curs de l'Escola de Teixits de Badalona

El 14 de novembre de 1908 s'inaugurava solennement l'edifici de l'Escola de Teixits de Badalona, obra tota entera d'un home de la més alta competència en la seva professió y d'una voluntat incansable, veritable «cas» de voluntat, com deien aleshores y repetim avui, en Pau Rodon y Amigó.

Durant el temps transcorregut, l'obra de Rodon ha fet la seva via. La lleu sembrada era tan bona que avui els seus fruits surten ja de fruiter com de l'indústria privada y estan a punt de realitzar-se, de convertir-se en obra comunal, si l'Ajuntament de Badalona recull, com es de creure, les paraules hermoesimes que li dirigia ans de anit el senyor Rodon.

Fora d'això, d'aquesta acció exercida per la Escola de Teixits de Badalona, el desrrollat d'aquesta dintre del camp de les seves ensenyansas ha estat realment satisfactori. No pas més enllà d'una dotzena de deixebles tenia el primer any de la inauguració de l'edifici, 25 n'hi havia l'any passat, 32 estan matriculats enguany. Els deixebles, que rebent tot l'ensenyansa de franc, expliquen honor y contentament al seu mestre, veritable y mercedament idòlatre; llurs progressos se feren manifestos cada any; la Exposició permanent de llurs treballs que es a la mateixa Escola, augmentà tan considerablement que avui quasi no hi ha espai buit en els panys de pare.

Sortosament els organismes públics, contra lo que sol succeir en nostra terra, hagueren esment de la tasca patriòtica que realitzava en Rodon en la seva Escola y s'apressaren a ajudar-lo, no com se mereixien en Rodon y la seva obra, sinó com podien. Els 2.500 pessetes de subvenció li concedí la Diputació Provincial mercès a l'efors dels aleshores diputats senyors Pla y Gubern; 750 pessetes anyals li ve donant l'Ajuntament de Badalona. En Rodon hi posa el creste, un restu considerable que ell no plany ni mira, però que ni la Diputació ni la Corporació municipal badalonina haurien de permetre.

Heusquí si n'és d'hermosa l'obra de Rodon a Badalona. Y diem a Badalona, perquè a Badalona també hi ha bona feina en les lliçons de teoria del teixit que dona per ara (aviat serà més) a l'Unió Industrial y al Foment del Treball Nacional.

El curs de 1911 a 1912 de l'Escola de Teixits de Badalona la esperem que serà el més profitós. Les ensenyansas s'han augmentat amb les de blanqueig, filoneria y aprests en guany, completant així definitivament totes les que són precisas en l'indústria teixit. Es, doncs, ja l'Escola de Badalona, en son mitjà integral (poies no hi manqui més que contribuir en lliçons les conferències de filoneria), com se pot veure pel següent quadre del curs:

Teoria del teixit, filons, dimers y divendres de vuit a nou del vespre, per don P. Rodon y Amigó, professor del Foment del Treball Nacional y de l'Unió Industrial de Badalona.

Pràctiques de teixits, dimars y dijous, de vuit a nou del vespre, per don Josep Terradas y Tena, contramestre de teixits.

Dibuix de teixits, dimars y dijous, de vuit a nou del vespre, per don Camil Rodon y Font, exalcalme de l'Escola y de l'Escola de Belles Arts de Barcelona.

Blanqueig, tintoreria y aprests, tots els dies, de vuit a nou del vespre, per don Faust Gallard y Vallesca, enginyer industrial y químic.

Ademés se donaran conferències mensuals sobre Mecànica aplicada, Filatura y Història d'Art tèxtil per reputats professors y publicistes.

En una paraula: l'Escola de Teixits de Badalona honra no solament a l'indústria ciutadana nostra, sinó a tota Catalunya. Per això encara amb més convicció que en 1908, diem que'l nom de Pau Rodon y Amigó es dels més dignes d'esser estimats per tots els catalans.

R. NOGUER Y COMET

A la festa inaugural del curs de 1911 a 1912 de l'Escola de Teixits de Badalona, celebrada, com hem dit, dissabte al vespre, a més de tots els deixebles de la mateixa y d'un públic nombrosíssim, varen assistir de tots els parts, de la ciutat, els diputats provincials senyors Suñol, Isamat y Roig Armengol (el senyor Roig per haver arribat tard a Badalona no podé fer de

la paraula en l'acte), el diputat a Cortis pel districte don Bonaventura Pla y representants de la majoria de les associacions gremials y de cultura de Badalona, no faltant mai tampoc una nodrida comissió de federals nacionals que s'honoran, com nosaltres, en tenir al senyor Rodon y Amigó per company en les lluites polítiques.

L'arcalde accidental senyor Monés, amb els diputats y el senyor Rodon ocuparen la presidència y començà l'acte amb un parlament del director de l'Escola, que fou com una memòria verbal.

El senyor Rodon amb aquella eloqüència seva tan plena de sinceritat y d'emoió, va començar per agrair noblement els esforços de tots aquells que l'han ajudat en la creació y sosteniment de l'Escola: a la Diputació provincial, a l'Ajuntament de Badalona, els senyors Pla, Gubern, Suñol, Isamat, al Gremi de fabricants de Badalona, etc.

Expressà després la seva satisfacció per haver-se extès els mètodes d'ensenyansa de l'Escola a Badalona y fora d'ella, amb les lliçons que ell dona al F. del T. N. y a l'Unió Industrial de nostra ciutat y pels avenços dels seus deixebles que, digué, ja no solien tota gis teixits artístics que, digué, de S. Eiximenis, per exemple, sinó que alguns han creat ja, davant tel telar han tingut hermoes iniciatives.

Explicà després, com en virtut del desrrollat de l'Escola y per completar les ensenyansas d'aquesta, enguany s'han augmentat les classes amb les de blanqueig, filoneria y aprests.

Després, extenent-se en atenciosíssimes consideracions sobre els beneficis de l'ensenyansa professional y sobre la necessitat que té Badalona per l'importància y diversitat de les seves indústries, de preocupar-se de donar-la la seva importància població obrera, va llsnar, el senyor Rodon, l'idea de crear a Badalona una Escola municipal d'Arts i Oficis, en grup separats d'indústries per no tenir que construir un gran edifici, ont s'hi ensenyarien diners que's poden més pràcticament utilitzar.

L'Escola del senyor Rodon serviria abastament per tots els grups de l'indústria teixit y no hi hauria més que cridar a un enginyer, a

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

La guerra italo-turca

Un combat real y un combat inventat

Tripoli, 15. — A les 3:30 d'hora a la mitjana l'infanteria turca, en número de 200 homes, atacà els llocs avançats dels italians a Buncian.

La infanteria italiana ha contestat tot seguit a l'atac dels turcs.

També s'han tirat algunes canonades.

Després d'una hora de foc, els turcs s'han retirat, abandonant un mort i una ametralladora, amb municions.

Els italians han tingut dos soldats lleument ferits.

Un telegrama posterior diu que els turcs han emplenat alguns canons.

Han caigut alguns canons a un oasi prop de Sighora la xifra exacta de les pèrdues turques.

Els italians han tingut 4 ferits.

Roma, 15. — Els diaris desmenteixen rotundament la notícia, publicada per la premsa otomana, d'un important combat llurat a Tripoli amb grans pèrdues per part dels italians.

Es el combat que ja donàvem abans amb tota mena de reserves.

El Parlament otomà

Constantinoble, 15. — El Parlament turc ha obert amb la cerimònia de costum el Parlament turc. No s'ha produït cap incident. President ho ha signat el general Ahmed, ministre, amb 68 vots, contra Mahir, oposicionista, amb 55.

El discurs del tron, llegit per el Sàid-Pacha, tracta amb alguna extensió de la qüestió de Tripoli.

Diu que tot esperant el resultat de les gestions conciliadores entaulades, el Govern turc no deixarà de recórrer a les mesures necessàries per la defensa dels drets i els interessos legítims de Turquia.

Constantinoble amb satisfacció les amistoses relacions de Turquia amb les dèries potències.

La lectura del discurs ha sigut escoltada amb profund silenci. No hi ha hagut cap aplaudiment.

Seguidament l'Ulema ha pronunciat la pregària de costum, en el curs de la qual ha maldat a Italia.

Han assistit a l'acte d'obertura del Parlament els prínceps, els ministres i el cos diplomàtic.

La política d'Italia

Tripoli, 15. — Ha arribat el general Canova, qui assumí les funcions militars i civils supremes, rebent després al còs consular, la colonia italiana i els més importants queles aljars.

Ha publicat una proclama que ha causat immensa sensació, per la bona disposició que demostra a favor de la població indígena.

El general en cap ha fet distribuir entre les tribus més importants, dos mil quintars de llavor per la sembra.

Amb tot això, la població comença a sentir confiança pels conquistadors.

Els turcs se resignen

Berlin, 15. — La «Gaceta de Francfort» dona compte de l'allocució que Mohamud ha fet a dirigit als oficials de Constantinoble i als altres guarnicions, dient que quina devia ser la actitud en la crisi que travessa Turquia.

Diu que els medis de que disposa la nació per defensar la Tripolitania, són insuficients i que per lo tant l'actitud de l'exèrcit havia d'esser la sumissió a les ordres del Govern.

Aquest document ha produït immensa sensació.

FALLIDES

Berlin, 15. — Sembla tenir grans ramificacions la fallida de la casa de comissions Nathan. Se parla d'un passiu que pot arribar a 18 milions de marcs, havent ademés repercutit aquesta fallida en diverses cases industrials i comercials d'Alemanya.

El desastre estranger se creu que tindrà molta importància.

Madrid, 16, 12:30 matnada

Crisi? — Lo que diu en Canalejas

Des de què començaren a conèixer els resultats del primer combat llurat a Melilla, baix la direcció del general Luque, se ve parlant de la crisi, de la caiguda inevitable dels Canalejas, i de la formació d'un Gabinet Weyler, assegurant-se que aquest comptaria amb l'adhésió de diversos exministres liberals, podrien dir de tots els que no estan colapsats.

Ans aquests rumors posà a nit un moment el senyor Canalejas afirmant que aviat tindrà la gent ocasió de convèncer-se de que no hi ha res d'això i de que els conjurats contra el rei, deia'l president del Consell, no tenen força moral, quan veia que el rei d'acord amb el Govern firmà els decrets conciliant per les eleccions municipals, restant les garanties constitucionals i fixant la data per la reobertura del Parlament.

Tot això donarà la prova de la confiança que el rei té en el Govern. Aquest seguirà tal com està actualment constituït i anirà a les Corts per respondre davant el país de la seva tasca durant l'interregne parlamentari.

Respecte a la visita que el comte de Romanones farà al rei, que tant s'ha comentat ha dit el senyor Canalejas que no tenia importància i que d'ella ja'n tenia coneixement abans.

Lo que diu «La Epoca»

Aquest diari no creu en l'èxit de la suposada o real conjura contra el senyor Canalejas.

El mateix periòdic, contestant a les manifestacions que ahir feu el ministre d'Hisenda, diu que el Govern deu intervenir en els treballs de la comissió arrellosa per que no's posi en un terreny perillós i a la seguretat nacional.

Segons el ministre, afegix, els francesos ens fan una guerra econòmica.

No sabem que li haurà semblat al senyor García Prieto aquesta declaració de son company de gabinet, si bé aquest l'atenua quan diu com mostra el fet, del que no coneixem l'exactitud, de que les franceses ens han portat en valors de ferrocarrils, 30 milions de francs.

Si es broma...

Alguns periòdics diuen que hi ha hagut una reunió de personatges del partit republicà, en la que en Lerroux exposà la opinió de que la conjunció dels republicans i socialistes per evitar que els republicans visquin com estan, distants de l'exèrcit.

El creuer «Reina Regente»

Chilarrinas. — Ha arribat el creuer «Reina Regente».

El comandant de la plassa anà a bordo a saludar al comandant i oficials del creuer.

Tots els oficials dels barcos de guerra arribats en aquesta rada, han acceptat l'invitació del comandant de la plassa, assistint a un dinar en el que s'ha brindat per l'exèrcit i la marina.

La malaltia del P. Coloma

El P. Coloma ha experimentat un retrocés en la seva dolència.

La nit passada la passà bastant intranquil.

Avui al migdia estava molt posat.

Els metges que l'han visitat expressaven el temor de que li repetís el colapso.

Més detalls. — El capità Martínez

La ferida del capità Martínez es lleu.

Cap dels ferits, ho fou de gravetat.

Una hora després d'esser ferit, el seguí a dos quarts de sis, recolzant l'Ordóñez el coneciment, pronunciant paraules incoherents.

Les ferides les hi feren dos «pacos» simultanis.

El general Heredia se feu càrreg del mande de la posició.

Entretant a l'anar a montar a cavall caigut ferit el capità Jesús Martínez.

El tren que conduïa el cadavre del general Ordóñez el formava una màquina i un cotxe de primera.

Entre's solament vena, en una camilla el cos, que acompanyaven els ajudants Ramos y Avila.

El tren parà davant l'hospital Decroix essent conduït al dipòsit del cadavre.

El cos estigué exposat en la capella gran que s'instal·là en el gabinet de l'Estat Major de la capitania general.

Don Jesús Martínez fou ferit en el mateix lloc que'l general Ordóñez.

Una bala li tocà l'espatlla.

Son estat es lleu.

El general Pereira organitzà el convej que sortí al feroce foc cap al Ras-Medina.

En dues camilles anaven el general Ordóñez i el capità Martínez.

El general Ordóñez durant el trajecte, cridava a son ajudant, preguntant-li: —Ajudant: respòndi-me? —Contestà Avila que sí, a lo qual digué el general: —Jo no puc respirar! Treieu-me això! —y senyalava el ventall.

Poc després morí el general.

Son cadavre ha sigut conduït a la una a la Capitania, on se trobava el general Aldave.

Aquest y un nebot de l'Ordóñez que havia arribat aquest matí presenciaren l'acte de col·locar el cadavre a la caixa.

La capella ardent es molt visitada.

Per davant del cadavre hi desfilà la ciutat en massa y nombrosos quefes, oficials y soldats.

El general Luque ha sortit aquest matí amb direcció al zoc de Abd-el-Had de Benisicr.

A les cinc de la tarda no havia retornat.

El general Arizón marxà aquesta matnada en automòbil amb direcció a Ishafen per ferse càrreg del mande de la divisió Ordóñez.

Datos biogràfics

El general Ordóñez era l'inventor dels canons de son nom; tenia 66 anys d'edat y era general de divisió des del 96.

Guarejà a Cuba y estigué a Santiago de Cuba quan la trista rendició, essent son vot contrari a la resolució que s'adoptà davant les contingències de la guerra.

La primera noticia

La primera notícia que's tingué a Madrid d'haver sigut ferit el general Ordóñez, la rebé la marquesa de Esquilache amb qual donat enia una predilecta amistat el finat.

La vagant del general Arizón

El president del Consell de ministres ha sotmès a la firma del rei un decret, aquesta tarda, en el que's nomena per ocupar la vagant que deixa el general Arizón al general Aguirre, que està a Cartagena.

An aquest el substituïrà el general Verdguer que està de quartel.

L'operació decisiva

En el ministeri de la Guerra calculaven avui que l'operació decisiva que's projecta en el Rif se portarà a cap demà o passat.

El combat dura del matí al vespre

Melilla, 15. — A conseqüència, sens dubte, de les prediccions dels santos que venien anunciant als rifenys que per al diumenge podrien ésser amos de les posicions ocupades per nostres tropes, ahir matí un nombre

o empenyria un altre camí diferent fent un atac per l'altre costat dels taules els personatges que una sola paraula amb una admiració justa, però donant la sensació d'una enginyosa forma de com amb un mecanisme fotogràfic perfecte fins a lo meravellós.

PRINCIPAL: Estrena en català de «Jara, comedia castellana d'Eugenio Sellés».

No hi ha cosa més desagradable que'l teatre d'idees quan l'idea no arriba a cabre en el cap de l'autor. Aquesta noble teoria de la llibertat armònica de l'home y de la dona en una societat ideal, teoria que ha pres desde fa trenta anys la plor forma de la llibertat armònica de l'home y de la dona, que podria pendre aquest horrible feminisme d'insinuacions elanorves y estrafegues angleses, devé una font d'ironies, inagotable, quan es defensada o discutida amb aquells arguments de l'any 1870 y perd la gràcia que podien tenir les robes masculines de la George Sand o la força exemplar d'una Caterina de Rússia. Eugenio Sellés, autor castellà de l'escola de l'Elegany, en la seva obra «Jara», que s'ha representat en català per no haverse encara estrenat en castellà, recull aquests arguments de l'any 1870, per ésser els del seu temps, y sense donar-los abans un exterior agradable, una forma que's fa entendre, els ha distribuït com millor li sembla en els quatre actes de la que ell anomena «comedia dramàtica». Les matrius y reflexions que hi dir als seus personatges són poc afortunades com abundoses. Tot allò de la feblesa de les dones, de la energia moral y dels defalliments físics, de l'ignomínia de drets y de devers de l'home y de la dona, tot es objecte de seriosos diàlegs y repetit amb una gran varietat de formes de la dona que vol prescindir de les lleis socials y confiar en si mateixa, no diu l'autor una «Jara», la qual, lo mateix que l'actriu de la bella Jara, vol volar massa

Madrid, 16, 12:30 matnada

El creuer «Reina Regente»

Chilarrinas. — Ha arribat el creuer «Reina Regente».

El comandant de la plassa anà a bordo a saludar al comandant i oficials del creuer.

Tots els oficials dels barcos de guerra arribats en aquesta rada, han acceptat l'invitació del comandant de la plassa, assistint a un dinar en el que s'ha brindat per l'exèrcit i la marina.

La malaltia del P. Coloma

El P. Coloma ha experimentat un retrocés en la seva dolència.

La nit passada la passà bastant intranquil.

Avui al migdia estava molt posat.

Els metges que l'han visitat expressaven el temor de que li repetís el colapso.

Més detalls. — El capità Martínez

La ferida del capità Martínez es lleu.

Cap dels ferits, ho fou de gravetat.

Una hora després d'esser ferit, el seguí a dos quarts de sis, recolzant l'Ordóñez el coneciment, pronunciant paraules incoherents.

Les ferides les hi feren dos «pacos» simultanis.

El general Heredia se feu càrreg del mande de la posició.

Entretant a l'anar a montar a cavall caigut ferit el capità Jesús Martínez.

El tren que conduïa el cadavre del general Ordóñez el formava una màquina i un cotxe de primera.

Entre's solament vena, en una camilla el cos, que acompanyaven els ajudants Ramos y Avila.

El tren parà davant l'hospital Decroix essent conduït al dipòsit del cadavre.

El cos estigué exposat en la capella gran que s'instal·là en el gabinet de l'Estat Major de la capitania general.

Don Jesús Martínez fou ferit en el mateix lloc que'l general Ordóñez.

Una bala li tocà l'espatlla.

Son estat es lleu.

El general Pereira organitzà el convej que sortí al feroce foc cap al Ras-Medina.

En dues camilles anaven el general Ordóñez i el capità Martínez.

El general Ordóñez durant el trajecte, cridava a son ajudant, preguntant-li: —Ajudant: respòndi-me? —Contestà Avila que sí, a lo qual digué el general: —Jo no puc respirar! Treieu-me això! —y senyalava el ventall.

Poc després morí el general.

Son cadavre ha sigut conduït a la una a la Capitania, on se trobava el general Aldave.

Aquest y un nebot de l'Ordóñez que havia arribat aquest matí presenciaren l'acte de col·locar el cadavre a la caixa.

La capella ardent es molt visitada.

Per davant del cadavre hi desfilà la ciutat en massa y nombrosos quefes, oficials y soldats.

El general Luque ha sortit aquest matí amb direcció al zoc de Abd-el-Had de Benisicr.

A les cinc de la tarda no havia retornat.

El general Arizón marxà aquesta matnada en automòbil amb direcció a Ishafen per ferse càrreg del mande de la divisió Ordóñez.

Datos biogràfics

El general Ordóñez era l'inventor dels canons de son nom; tenia 66 anys d'edat y era general de divisió des del 96.

Guarejà a Cuba y estigué a Santiago de Cuba quan la trista rendició, essent son vot contrari a la resolució que s'adoptà davant les contingències de la guerra.

La primera noticia

La primera notícia que's tingué a Madrid d'haver sigut ferit el general Ordóñez, la rebé la marquesa de Esquilache amb qual donat enia una predilecta amistat el finat.

La vagant del general Arizón

El president del Consell de ministres ha sotmès a la firma del rei un decret, aquesta tarda, en el que's nomena per ocupar la vagant que deixa el general Arizón al general Aguirre, que està a Cartagena.

An aquest el substituïrà el general Verdguer que està de quartel.

L'operació decisiva

En el ministeri de la Guerra calculaven avui que l'operació decisiva que's projecta en el Rif se portarà a cap demà o passat.

El combat dura del matí al vespre

Melilla, 15. — A conseqüència, sens dubte, de les prediccions dels santos que venien anunciant als rifenys que per al diumenge podrien ésser amos de les posicions ocupades per nostres tropes, ahir matí un nombre

o empenyria un altre camí diferent fent un atac per l'altre costat dels taules els personatges que una sola paraula amb una admiració justa, però donant la sensació d'una enginyosa forma de com amb un mecanisme fotogràfic perfecte fins a lo meravellós.

PRINCIPAL: Estrena en català de «Jara, comedia castellana d'Eugenio Sellés».

No hi ha cosa més desagradable que'l teatre d'idees quan l'idea no arriba a cabre en el cap de l'autor. Aquesta noble teoria de la llibertat armònica de l'home y de la dona en una societat ideal, teoria que ha pres desde fa trenta anys la plor forma de la llibertat armònica de l'home y de la dona, que podria pendre aquest horrible feminisme d'insinuacions elanorves y estrafegues angleses, devé una font d'ironies, inagotable, quan es defensada o discutida amb aquells arguments de l'any 1870 y perd la gràcia que podien tenir les robes masculines de la George Sand o la força exemplar d'una Caterina de Rússia. Eugenio Sellés, autor castellà de l'escola de l'Elegany, en la seva obra «Jara», que s'ha representat en català per no haverse encara estrenat en castellà, recull aquests arguments de l'any 1870, per ésser els del seu temps, y sense donar-los abans un exterior agradable, una forma que's fa entendre, els ha distribuït com millor li sembla en els quatre actes de la que ell anomena «comedia dramàtica». Les matrius y reflexions que hi dir als seus personatges són poc afortunades com abundoses. Tot allò de la feblesa de les dones, de la energia moral y dels defalliments físics, de l'ignomínia de drets y de devers de l'home y de la dona, tot es objecte de seriosos diàlegs y repetit amb una gran varietat de formes de la dona que vol prescindir de les lleis socials y confiar en si mateixa, no diu l'autor una «Jara», la qual, lo mateix que l'actriu de la bella Jara, vol volar massa

Madrid, 16, 12:30 matnada

El creuer «Reina Regente»

Chilarrinas. — Ha arribat el creuer «Reina Regente».

El comandant de la plassa anà a bordo a saludar al comandant i oficials del creuer.

Tots els oficials dels barcos de guerra arribats en aquesta rada, han acceptat l'invitació del comandant de la plassa, assistint a un dinar en el que s'ha brindat per l'exèrcit i la marina.

La malaltia del P. Coloma

El P. Coloma ha experimentat un retrocés en la seva dolència.

La nit passada la passà bastant intranquil.

Avui al migdia estava molt posat.

Els metges que l'han visitat expressaven el temor de que li repetís el colapso.

Més detalls. — El capità Martínez

La ferida del capità Martínez es lleu.

Cap dels ferits, ho fou de gravetat.

Una hora després d'esser ferit, el seguí a dos quarts de sis, recolzant l'Ordóñez el coneciment, pronunciant paraules incoherents.

Les ferides les hi feren dos «pacos» simultanis.

El general Heredia se feu càrreg del mande de la posició.

Entretant a l'anar a montar a cavall caigut ferit el capità Jesús Martínez.

El tren que conduïa el cadavre del general Ordóñez el formava una màquina i un cotxe de primera.

Entre's solament vena, en una camilla el cos, que acompanyaven els ajudants Ramos y Avila.

El tren parà davant l'hospital Decroix essent conduït al dipòsit del cadavre.

El cos estigué exposat en la capella gran que s'instal·là en el gabinet de l'Estat Major de la capitania general.

Don Jesús Martínez fou ferit en el mateix lloc que'l general Ordóñez.

Una bala li tocà l'espatlla.

Son estat es lleu.

El general Pereira organitzà el convej que sortí al feroce foc cap al Ras-Medina.

En dues camilles anaven el general Ordóñez i el capità Martínez.

El general Ordóñez durant el trajecte, cridava a son ajudant, preguntant-li: —Ajudant: respòndi-me? —Contestà Avila que sí, a lo qual digué el general: —Jo no puc respirar! Treieu-me això! —y senyalava el ventall.

Poc després morí el general.

Son cadavre ha sigut conduït a la una a la Capitania, on se trobava el general Aldave.

Aquest y un nebot de l'Ordóñez que havia arribat aquest matí presenciaren l'acte de col·locar el cadavre a la caixa.

La capella ardent es molt visitada.

Per davant del cadavre hi desfilà la ciutat en massa y nombrosos quefes, oficials y soldats.

El general Luque ha sortit aquest matí amb direcció al zoc de Abd-el-Had de Benisicr.

A les cinc de la tarda no havia retornat.

El general Arizón marxà aquesta matnada en automòbil amb direcció a Ishafen per ferse càrreg del mande de la divisió Ordóñez.

Datos biogràfics

El general Ordóñez era l'inventor dels canons de son nom; tenia 66 anys d'edat y era general de divisió des del 96.

Guarejà a Cuba y estigué a Santiago de Cuba quan la trista rendició, essent son vot contrari a la resolució que s'adoptà davant les contingències de la guerra.

La primera noticia

La primera notícia que's tingué a Madrid d'haver sigut ferit el general Ordóñez, la rebé la marquesa de Esquilache amb qual donat enia una predilecta amistat el finat.

La vagant del general Arizón

El president del Consell de ministres ha sotmès a la firma del rei un decret, aquesta tarda, en el que's nomena per ocupar la vagant que deixa el general Arizón al general Aguirre, que està a Cartagena.

An aquest el substituïrà el general Verdguer que està de quartel.

L'operació decisiva

En el ministeri de la Guerra calculaven avui que l'operació decisiva que's projecta en el Rif se portarà a cap demà o passat.

El combat dura del matí al vespre

Melilla, 15. — A conseqüència, sens dubte, de les prediccions dels santos que venien anunciant als rifenys que per al diumenge podrien ésser amos de les posicions ocupades per nostres tropes, ahir matí un nombre

o empenyria un altre camí diferent fent un atac per l'altre costat dels taules els personatges que una sola paraula amb una admiració justa, però donant la sensació d'una enginyosa forma de com amb un mecanisme fotogràfic perfecte fins a lo meravellós.

PRINCIPAL: Estrena en català de «Jara, comedia castellana d'Eugenio Sellés».

No hi ha cosa més desagradable que'l teatre d'idees quan l'idea no arriba a cabre en el cap de l'autor. Aquesta noble teoria de la llibertat armònica de l'home y de la dona en una societat ideal, teoria que ha pres desde fa trenta anys la plor forma de la llibertat armònica de l'home y de la dona, que podria pendre aquest horrible feminisme d'insinuacions elanorves y estrafegues angleses, devé una font d'ironies, inagotable, quan es defensada o discutida amb aquells arguments de l'any 1870 y perd la gràcia que podien tenir les robes masculines de la George Sand o la força exemplar d'una Caterina de Rússia. Eugenio Sellés, autor castellà de l'escola de l'Elegany, en la seva obra «Jara», que s'ha representat en català per no haverse encara estrenat en castellà, recull aquests arguments de l'any 1870, per ésser els del seu temps, y sense donar-los abans un exterior agradable, una forma que's fa entendre, els ha distribuït com millor li sembla en els quatre actes de la que ell anomena «comedia dramàtica». Les matrius y reflexions que hi dir als seus personatges són poc afortunades com abundoses. Tot allò de la feblesa de les dones, de la energia moral y dels defalliments físics, de l'ignomínia de drets y de devers de l'home y de la dona, tot es objecte de seriosos diàlegs y repetit amb una gran varietat de formes de la dona que vol prescindir de les lleis socials y confiar en si mateixa, no diu l'autor una «Jara», la qual, lo mateix que l'actriu de la bella Jara, vol volar massa

Madrid, 16, 12:30 matnada

El creuer «Reina Regente»

Chilarrinas. — Ha arribat el creuer «Reina Regente».

El comandant de la plassa anà a bordo a saludar al comandant i oficials del creuer.

Tots els oficials dels barcos de guerra arribats en aquesta rada, han acceptat l'invitació del comandant de la plassa, assistint a un dinar en el que s'ha brindat per l'exèrcit i la marina.

La malaltia del P. Coloma

El P. Coloma ha experimentat un retrocés en la seva dolència.

La nit passada la passà bastant intranquil.

Avui al migdia estava molt posat.

Els metges que l'han visitat expressaven el temor de que li repetís el colapso.

Més detalls. — El capità Martínez

La ferida del capità Martínez es lleu.

Cap dels ferits, ho fou de gravetat.

Una hora després d'esser ferit, el seguí a dos quarts de sis, recolzant l'Ordóñez el coneciment, pronunciant paraules incoherents.

Les ferides les hi feren dos «pacos» simultanis.

El general Heredia se feu càrreg del mande de la posició.

Entretant a l'anar a montar a cavall caigut ferit el capità Jesús Martínez.

El tren que conduïa el cadavre del general Ordóñez el formava una màquina i un cotxe de primera.

Entre's solament vena, en una camilla el cos, que acompanyaven els ajudants Ramos y Avila.

El tren parà davant l'hospital Decroix essent conduït al dipòsit del cadavre.

El cos estigué exposat en la capella gran que s'instal·là en el gabinet de l'Estat Major de la capitania general.

Don Jesús Martínez fou ferit en el mateix lloc que'l general Ordóñez.

Una bala li tocà l'espatlla.

Son estat es lleu.

El general Pereira organitzà el convej que sortí al feroce foc cap al Ras-Medina.

En dues camilles anaven el general Ordóñez i el capità Martínez.

El general Ordóñez durant el trajecte, cridava a son ajudant, preguntant-li: —Ajudant: respòndi-me? —Contestà Avila que sí, a lo qual digué el general: —Jo no puc respirar! Treieu-me això! —y senyalava el ventall.

Poc després morí el general.

Son cadavre ha sigut conduït a la una a la Capitania, on se trobava el general Aldave.

Aquest y un nebot de l'Ordóñez que havia arribat aquest matí presenciaren l'acte de col·locar el cadavre a la caixa.

La capella ardent es molt visitada.

Per davant del cadavre hi desfilà la ciutat en massa y nombrosos quefes, oficials y soldats.

El general Luque ha sortit aquest matí amb direcció al zoc de Abd-el-Had de Benisicr.

A les cinc de la tarda no havia retornat.

El general Arizón marxà aquesta matnada en automòbil amb direcció a Ishafen per ferse càrreg del mande de la divisió Ordóñez.

Datos biogràfics

El general Ordóñez era l'inventor dels canons de son nom; tenia 66 anys d'edat y era general de divisió des del 96.

Guarejà a Cuba y estigué a Santiago de Cuba quan la trista rendició, essent son vot contrari a la resolució que s'adoptà davant les contingències de la guerra.

La primera noticia

La primera notícia que's tingué a Madrid d'haver sigut ferit el general Ordóñez, la rebé la marquesa de Esquilache amb qual donat enia una predilecta amistat el finat.

La vagant del general Arizón

El president del Consell de ministres ha sotmès a la firma del rei un decret, aquesta tarda, en el que's nomena per ocupar la vagant que deixa el general Arizón al general Aguirre, que està a Cartagena.

An aquest el substituïrà el general Verdguer que està de quartel.

L'operació decisiva

En el ministeri de la Guerra calculaven avui que l'operació decisiva que's projecta en el Rif se portarà a cap demà o passat.

El combat dura del matí al vespre

Melilla, 15. — A conseqüència, sens dubte, de les prediccions dels santos que venien anunciant als rifenys que per al diumenge podrien ésser amos de les posicions ocupades per nostres tropes, ahir matí un nombre

Madrid, 16, 12:30 matnada

El creuer «Reina Regente»

Chilarrinas. — Ha arribat el creuer «Reina Regente».

El comandant de la plassa anà a bordo a saludar al comandant i oficials del creuer.

Tots els oficials dels barcos de guerra arribats en aquesta rada, han acceptat l'invitació del comandant de la plassa, assistint a un dinar en el que s'ha brindat per l'exèrcit i la marina.

La malaltia del P. Coloma

El P. Coloma ha experimentat un retrocés en la seva dolència.

La nit passada la passà bastant intranquil.

Avui al migdia estava molt posat.

Els metges que l'han visitat expressaven el temor de que li repetís el colapso.

Més detalls. — El capità Martínez

La ferida del capità Martínez es lleu.

Cap dels ferits, ho fou de gravetat.

Una hora després d'esser ferit, el seguí a dos quarts de sis, recolzant l'Ordóñez el coneciment, pronunciant paraules incoherents.

Les ferides les hi feren dos «pacos» simultanis.

El general Heredia se feu càrreg del mande de la posició.

Entretant a l'anar a montar a cavall caigut ferit el capità Jesús Martínez.

El tren que conduïa el cadavre del general Ordóñez el formava una màquina i un cotxe de primera.

Entre's solament vena, en una camilla el cos, que acompanyaven els ajudants Ramos y Avila.

El tren parà davant l'hospital Decroix essent conduït al dipòsit del cadavre.

El cos estigué exposat en la capella gran que s'instal·là en el gabinet de l'Estat Major de la capitania general.

Don Jesús Martínez fou ferit en el mateix lloc que'l general Ordóñez.

Una bala li tocà l'espatlla.

Son estat es lleu.

El general Pereira organitzà el convej que sortí al feroce foc cap al Ras-Medina.

En dues camilles anaven el general Ordóñez i el capità Martínez.

El general Ordóñez durant el trajecte, cridava a son ajudant, preguntant-li: —Ajudant: respòndi-me? —Contestà Avila que sí, a lo qual digué el general: —Jo no puc respirar! Treieu-me això! —y senyalava el ventall.

Poc després morí el general.

Son cadavre ha sigut conduït a la una a la Capitania, on se trobava el general Aldave.

Aquest y un nebot de l'Ordóñez que havia arribat aquest matí presenciaren l'acte de col·locar el cadavre a la caixa.

La capella ardent es molt visitada.

Per davant del cadavre hi desfilà la ciutat en massa y nombrosos quefes, oficials y soldats.

El general Luque ha sortit aquest matí amb direcció al zoc de Abd-el-Had de Benisicr.

A les cinc de la tarda no havia retornat.

El general Arizón marxà aquesta matnada en automòbil amb direcció a Ishafen per ferse càrreg del mande de la divisió Ordóñez.

Datos biogràfics

El general Ordóñez era l'inventor dels canons de son nom; tenia 66 anys d'edat y era general de divisió des del 96.

Guarejà a Cuba y estigué a Santiago de Cuba quan la trista rendició, essent son vot contrari a la resolució que s'adoptà davant les contingències de la guerra.

La primera noticia

La primera notícia que's tingué a Madrid d'haver sigut ferit el general Ordóñez, la rebé la marquesa de Esquilache amb qual donat enia una predilecta amistat el finat.

La vagant del general Arizón

El president del Consell de ministres ha sotmès a la firma del rei un decret, aquesta tarda, en el que's nomena per ocupar la vagant que deixa el general Arizón al general Aguirre, que està a Cartagena.

An aquest el substituïrà el general Verdguer que està de quartel.

L'operació decisiva

En el ministeri de la Guerra calculaven avui que l'operació decisiva que's projecta en el Rif se portarà a cap demà o passat.

El combat dura del matí al vespre

Melilla, 15. — A conseqüència, sens dubte, de les prediccions dels santos que venien anunciant als rifenys que per al diumenge podrien ésser amos de les posicions ocupades per nostres tropes, ahir matí un nombre

o empenyria un altre camí diferent fent un atac per l'altre costat dels taules els personatges que una sola paraula amb una admiració justa, però donant la sensació d'una enginyosa forma de com amb un mecanisme fotogràfic perfecte fins a lo meravellós.

PRINCIPAL: Estrena en català de «Jara, comedia castellana d'Eugenio Sellés».

No hi ha cosa més desagradable que'l teatre d'idees quan l'idea no arriba a cabre en el cap de l'autor. Aquesta noble teoria de la llibertat armònica de l'home y de la dona en una societat ideal, teoria que ha pres desde fa trenta anys la plor forma de la llibertat arm

Oficines electorals

OFICINES CENTRALS

Centre Nacionalista Republicà

Pelai, núm. 42, principal

Queden obertes al públic les oficines d'informació electoral d'aquest Centre, tots els dies, de deu a una del matí i de tres a onze de la nit.

Les llistes són solament rectificades, registres dels domicilis que tenien els electors en 1907; així fa que aquests deuen procurar informar-se amb temps a fi d'evitar les pèrdues dels darrers dies que dificulten el bon servei. Igualment se fa a les cases de comerç que tenen la costum d'enviar relacions per a informar.

Els presidents de les "taules" electorals, adjunts i suplents que desitgin informar-se de quines són les obligacions inherents al seu càrrec, poden passar per la Secretaria del sudit Centre, on se'ls donaran tota classe d'explicacions pel millor compliment del seu començ.

Centre Català Republicà Federalista, carrer Alt de Sant Pere, número 2, principal. Hores d'oficina, de deu a dotze del matí; de tres a cinc tarda i de nou a onze veslla.

En aquesta oficina i a totes les seccions dels districtes municipals de Barcelona, se pregeix a tots els que simpatitzen amb la U. F. N. R. se servixin deixar nota de tot lo que fassi referència al cens electoral i que pugui ajudar a l'esclareixement que per la purificació del cens venen treballant les oficines de districte. Puig, aquesta oficina central farà a mans de les oficines de districte tots quants dats se li presentin.

DISTRICTE SEGON

(Batx de Sant Pere, 38, principal)

En aquesta oficina, que ha vingut funcionant tot l'any, hi han quedat exposades les llistes electorals corresponents a les 30 Seccions de que's compona aquest Districte i que han de servir per a les properes eleccions de regidors.

En la mateixa s'estan formant extenses relacions de les defuncions, canvis de residència, canvis de domicili, etc., d'inscripcions a les esmentades llistes, per evitar suplantacions en dies de votació.

Els ciutadans a quins interressi sapiguer si figuren en les llistes o puguin proporcionar algun dato sobre qualsevol elector, són preguats de passar per l'oficina, de nou a onze de la nit.

DISTRICTE QUART

(Diputació, 333, baixos)

En les oficines que s'han montat en el C. N. R. d'aquest districte s'està treballant activament en la rectificació del cens, i en l'ordenació del treball preliminar a la llista que s'apropa.

Si alguna persona té interès en averiguar quicòm referent a les eleccions en aquest districte pot acudir a les oficines del C. N. R. del districte IV, que estaran obertes a disposició dels ciutadans, cada dia, després de sopar.

DISTRICTE QUINT

L'Ateneu Integral de U. F. N. R. del Districte V posa en coneixement dels seus concòs i correlacionaris que ha obert una oficina electoral que funcionarà tots els dies de les quatre de la tarda a les onze de la nit.

Al mateix temps pregeix a tots els correlacionaris que se servixin aportar els dats que reguin convenientment per a major claretat en la purificació del cens.

DISTRICTE SISE

Consell de Cent, 264, baixos

La Comissió municipal d'aquest districte, desitjosa de realitzar una veritable purificació del cens del mateix, continua els treballs que fa feia temps venia realitzant l'oficina que tenia montada el Centre d'U. F. N. R. «Fivallera», per a la realització d'així fi, i ara aquesta Comissió, donada la proximitat de la vinenta llista electoral per imprimir major activitat a dits treballs, pregeix i demana a tots els que simpatitzen amb els ideals del partit, se servixin aportar els dats que tinguin relacions amb l'expressat objecte, o deixar nota dels mateixos en el domicili d'aquesta Comissió.

DISTRICTE SETÉ

Foment Republicà Català de Sans. En el local d'aquesta Societat (Passatge de Cros, número 5), tots els dies, de tres a sis tarda i de vuit a deu veslla, estaran obertes les oficines electorals.

Se recomana a tots els ciutadans que tinguin interès per la propiament llista electoral i desitgin dats o vulguin proporcionar-los per a realitzar una veritable purificació del cens que passin a les hores indicades per dites oficines.

La comissió electoral de dita Societat treballa amb gran activitat havent organitzat un Diccionari electoral i està ultimant importants treballs de purificació del cens.

Centre d'Unitat Republicana, Marqués del Duero, 88. Tots els dies, de deu a dotze del matí.

DISTRICTE NOVE

Avenç Nacionalista Republicà, Doctor Sampson, 90.

Dies de feina, de vuit a onze de la nit. Dies de festa, desde les dues de la tarda.

Círcol Republicà Autonomista Català del Camp de l'Arpa, Mallorca, 614. Dies de feina, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, desde les dues de la tarda.

Centre Democràtic Republicà Federal de Horta, Progrés, 8. Dissabtes, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, desde les dues de la tarda.

Associació Autonomista Republicana (Cal Gaió). Dies de feina, de vuit a deu de la nit. Dies de festa, desde les dues de la tarda.

DISTRICTE DESE

Ha quedat oberta en el Centre Federal Nacionalista Republicà del Clot. Tots els electors del districte podran venir a enterar de si són a les llistes o proporcionar algun dato.

Hores d'oficina: dies feiners, de vuit a deu; dies festius, de tres a dotze.

En el Centre Autonomista Republicà del districte X s'hi han establert també unes oficines d'informació electoral, essent les hores de despaig de nou a onze nit, dels dies feiners, i de tres a dotze nit, dels festius.

U. F. N. R.

FOLLETS D'ESTUDI — Y PROPAGANDA

Actualació de la U. F. N. R. en les vinentes eleccions municipals, per la Secció d'E. i P. del Centre «Fivallera».

Preu per exemplars solts, 20 cèntims. Deu exemplars, pessetes 1'50.

La Representació Proporcional en el sufragi universal, per A. ROVIRA Y VIRGILL. Preu per exemplars solts, 25 cèntims. Deu exemplars, pessetes 2.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMBLA DEL CENTRE, 20. — BARCELONA

Paguem el cupó núm. 16 de les accions Foment d'Obrers y Construccions, a raó de 15 pessetes, deduinte el 330 per 100 d'impost.

ESPECTACLES

TEATRE ROMBA

COMPANIA CÒMICA-DRAMÀTICA DE R. CALVO

PRIMERA ACTRIU LOLA VELAZQUEZ

Avui, dilluns, DIA DE MODA. Nit, a les nou, «Mañana de sol», y la preciosa comedia en 3 actes y 8 quadros, en vers, joia de la literatura castellana, de Lope de Vega, titulada

LA MOZA DE CANTARO. Demà, dimars, segona representació de «La moza de cantaro». — Aquesta setmana, «El nido sieto» y «El zapatero y el rey».

TIVOLI

Avui, campionat d'amateurs de lluita japonesa, amb premi per director Mr. CHEVALIER F. CHARLES, contra YUKIO TANL. — Detalls per cartells.

EL OROZCO. (TEATRE DE CATALUNYA)

Gran companyia còmica dirigida pels primers actors

MARIAN DE LARRA y ARTUR LA RIVA

de la qual formen part les primeres actrius

MEROE SAMPEDRO

OLIVIERO OHIO

y el primer actor còmic

ROGELI JUAREZ

Avui, dilluns, dia de moda: el pas de comedia «Mañana de sol» y la graciosa comedia en tres actes, «El gran tacaño».

A les nou, «Demà, dimars, primeres representacions de la comedia en tres actes, «El octavo no mentir», y de la peça «Bronquitis aguda». — Se despatxa a comptaduria.

Teatre Nou. Avui, dilluns, a les quatre, senzill, a les quatre, senzill, a les quatre, senzill.

La corte de Faraón

nous y preciosos complets. — A les cinc, doble, a les cinc, doble, a les cinc, doble.

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

La corte de Faraón

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - 3, GIRONI, 3

Avui, tarde y nit, «Si te pica... rascate», per LAS TUDELINAS. Ovario al NIÑO DE CARA y al mestre LARA, ovarió. Aplausos a la millor completista GARCÍ NUNO, aplausos.

Succés a NELLY-NELLY, l'excentrica anglesa més excentrica de les excentriques. Sola falten 3 dies per a poder admirar y aplaudir, sols 3 dies. Exhita totes les nits amb son número de LAS TUDELINAS. Triomf de LES D'ORELLY, LAS GERALDINAS y GRANITO DE ORO. — Totes les nits, després de la funció, gran concert y ball en el saló FOIER, pel quintet LA CIGALE. — Entrada lliure.

Gran Eden Concert-Assalt, 12

Teléfono 2.461. — Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre. — Nit, a les nou. — Grans espectacles. — Entrada lliure.

ALOZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit, GRAN TROUPE DE VARIETÉS. — SÁRJELES CÒMQUES RESTAURANT a la carta. Servei de «orde, dia y nit

Cinematògrafs

SALA MERCED

Cinematògraf y GRUTES. Nova empresa. — Ultims dies de l'incomparable pel·lícula Hispano Films, S. A.

POR LA PATRIA

que fa comptar per plenes les sessions. Se projecten, admes, entre altres, l'emocionant pel·lícula de Edison, «La hija del guarda aguja», que alcanza el maximum de l'interès dramàtic, y la titulada «Ahorros perdidos», de Gaumont, ensenya social molt pràctica. Gran varietat en pel·lícules còmiques. Estrena en les GRUTES de l'original novetat «El perfumeista», que obsequiarà gratuïtament al públic.

Gran Saló Doré

Avui, dilluns, hermes programa cinematogràfic. Debut de THE BALLIOTS, acrobates colossals. — SALDA, rei de la concertina. — BROSA y sos gossos. — GERMANS GAMBOA, acrobates xineses. — Demà debutarà la TROUPE MORANDI. — El 24 veuran al millor dels...

IDEAL CINE

Corts, 605 y 607, entre Passeig de Gracia y Rambla de Catalunya.

Avui, precós programa, estrenant les següents pel·lícules:

El médico del penal

Genio y desventura

Andrés del Sarto

El actor

El cuadro de Rembrandt

tercera part de

La princesa de Cartonche

quines primera y segona part tant interres despertaren en el públic.

DIVERSIONS PARTICULARES

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres, bouillabaisse. Dissabtes, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

15 d'octubre de 1911

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRE ALGODONERO DE BARCELONA.

LIVERPOOL, 14 d'octubre

Anterior

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Tanca

Obre

A

Arribades als ports dels Estats Units: 140,000 bales en dos dies, contra 71,000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors Reials de Comerç de Barcelona, en pesettes els 100 kilograms.

Procedència Middling Fully good Good Middling

N.Ord. Texas 182 a 184 138 a 180 177 a 177

Altres ports... 177 a 178 173 a 175

Informació de la casa EMILI GAISSET Y C.ª, carrer Princesa, 61.

CAVES Y SUCRES

HAVRE, 12 d'octubre

Cafè (good average) Obre Tanca

Desembre... 86'50 85'75

Març... 84'00 84'25

<